

ପ୍ରାଚୀନକାଳ ମହାମଟର

ସ୍ଥତି ଓ ବିସ୍ଥତିର ଅନ୍ତରାଳେ ନୌବାଣିକ୍ୟ

ମହାଭାରତୀୟ ପରମାରାରେ ଓଡ଼ିଆମାନେ ଥିଲେ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ସଭ୍ୟଜୀବି । ଏହି ଜାତିର ବୌଦ୍ଧିକ ଓ ବୈଷ୍ଣୋକ ଶିଖିତାଙ୍କ ଉପରେ ସୁର୍ବ୍ରାକ୍ଷରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ । ଏକଦା ଏହି ଓଡ଼ିଆଭାଷା ରାଜ୍ୟର ଭୋଗୋଳିକ ସୀମା ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଗଜା ଠାରୁ ଗୋଦାବରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗବ୍ରତ ଥିଲା । ଦିଗବିଜ୍ୟୀ ସମ୍ରାଟମାନଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ପ୍ରାଚୀନ କଳିଙ୍ଗ, ଉତ୍କଳ କିମ୍ବା କୋଶଳର ସୀମା ସାମର୍ଥ୍ୟ କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇଥିଲା । ତଥାପି ଏହି ତିନିଗୋଡ଼ି ରାଜନୈତିକ ବିଭାଗ ବା ତିନିଙ୍କ ଜନସାଧାରଣ ଯେ ଯଶସ୍ଵୀ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିଥିଲେ, ଏହା ନିସଦେହରେ କୁହାଯାଇପାରେ । ଏହି ଜାତି ପାଇଁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଥିଲା ଏକ ଆହ୍ଵାନ । ସମ୍ବୁଦ୍ଧଯାତ୍ରା ଓ ନୌ-ବାଣିଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଶା ବା କଳିଙ୍ଗର ଭୂମିକା ଭାରତ ଲିତିହାସରେ ଏକ ଗୌରବମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ । ଅତୀତରେ ଏହି କଳିଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟର ସୁଦୀର୍ଘ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଉପକୂଳରେ ବହୁ ବନ୍ଦର ଥିଲା । ଏସବୁ ବନ୍ଦରମାନଙ୍କରୁ ସାଧବ ପୃଥିମାନେ ସ୍ଵଦୂରରୁ ଅନେକ ଦୂର ଦରିଆପାରି ଦେଶମାନଙ୍କରେ ନୌ-ବାଣିଜ୍ୟ କରି ଏ ଦେଶକୁ ଧନଶାଳୀ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତ, ସାହିତ୍ୟ ଓ ଶିଳ୍ପ ଭାକ୍ଷୟପର ପଚାର

ଦେଶୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଷ ନିର୍ବିଶେଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଅବକାଶରେ ନୌକା ଭସାଇ “ଆ କା ମା ବୈ, ପାନ ଗୁଆ ଥୋଇ/ପାନ ଗୁଆ ତୋର, ମାସକ ଧର୍ମ ମୋର” ଉଚାରଣ ପୂର୍ବକ ନିଜର ସଂସ୍କତି, ଆତିହ୍ୟ ଓ ପରମଗାନ୍ତ ସ୍ଵରଣ କରିଥାଏ । ଏହା କେଉଁ କାଳରୁ ଆମ ସାମାଜିକ ଜୀବନର ଚଲଣି ହୋଇ ରହିଥାଏଇ, ତାହା ଅବଧାରଣା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର । ତଥାପି ଏହାକୁ ଅତୀତ ଓଡ଼ିଆ ସାଧବ୍ୟାଥର ନୌ-ଯାତ୍ରାର ବାର୍ତ୍ତାବହ କହିଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । କୁହାୟାଏ କଳିଙ୍ଗ ବଶିକ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକରୁ ସ୍ଥାନ କରି କଳିଙ୍ଗଜାତ ପାନର ବିନିମୟରେ ଜାଭା ପ୍ରଭୃତି ଅଞ୍ଚଳରୁ ଯେଉଁ ଗୁଆ ଆମଦାନି କରେ, ସେହି ପାନ ଓ ଗୁଆ ଶୁଦ୍ଧ ମନରେ ଗଜାମାତାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି ଧର୍ମର ଦ୍ୱାରି ଦେଇ ବାଣିଜ୍ୟ ନୌକା ମେଲି ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ନୌକାପୁଷ୍ଟରେ ଭାସି ଭାସି ତୀର ଦେଶରୁ କ୍ଲମେ ଅନ୍ତର ହେବାବେଳେ ସମବେତ ଆୟୁଷସ୍ଵଜନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାୟକାଳୀନ ଲଜ୍ଜିତବାଣୀ ଶ୍ରାଦ୍ଧାରୁଥିଲା -ଆ କା ମା ବୈ ଅର୍ଥାତ ଆଶାତାର କାର୍ତ୍ତିକ ମଧ୍ୟର ଫେରିବି, ଭୟ କରନା ।

ଏହାର ସ୍ଥାନକି ୧ ଦୃଶ୍ୟ କାର୍ତ୍ତିକପୂର୍ଣ୍ଣମା ଦିନ ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକାୟତରେ ବୋଲଇତ ବା ମୌକା ଭସା ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଆସୁଛି । ସମ୍ବତ୍ସତ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁଠି ଆବଳିବୁଦ୍ଧବନ୍ଧିତା ଧର୍ମ ପାଳନ କଲାଉଳି ନଦୀ ଓ ସମୁଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ତ୍ତକା ସମନ୍ଵିତ ବୋଲଇତ ଭସେଇ ଆଲୋକିତ କରିଥାନ୍ତି । କଦଳୀ ପାରୁଆରେ ବୋଲଇତ, ପାନ ଗୁଆ, ବତୀ ଓ ଦୂର୍ବାନ୍ଧତ ଏହାର ଉପକରଣ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ବୋଲଇତ ଭସା ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ବନ୍ଧାପନାର ଏକ ପ୍ରତାକ । ଘରକୁ ଧନରତ୍ନ ଧରି ଫେରୁଥିବା ସାଧବମାନଙ୍କ ସନ୍ଧାନରେ ଏହା ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଆସୁଛି । ଯାହାପଳିଲରେ ଆଜିବି ସାଗରପାରି ବାଣିଜ୍ୟର ମହଞ୍ଚଳକୁ ଓଡ଼ିଶାରାସା ଉପଳଦ୍ଵୀରୁ କରି ଆସୁନ୍ତି ଏବଂ ବୋଲଇତ ଭସାଇ ସେ ସୁତ୍ତିକୁ ଆଲୋକିତ କରି ରଖୁଣ୍ଟି । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ କହିବାକୁ ଗଲେ କଳିଙ୍ଗ ଅଧ୍ୟାତ୍ମମାନଙ୍କର ମୌ-ଚାଳନା ଓ ନୌ-ବାଣିଜ୍ୟ ପରିପରା ଭାରତର ଗୌରବାବହ ଜତିହାସର ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଅଧ୍ୟାୟ । ଭାରତାୟ ସଂଖ୍ୟାତିର ପରିପ୍ରକାର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭାରତ ଓ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏଥିଆ ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସାମର୍ଶ୍ୟ ବନ୍ଦି କରିବା ଥିଲା କଳିଙ୍ଗ ନାବିକ ଓ ସାଧବମାନଙ୍କର ବିକିଷ୍ଟ ଅବଦାନ ।

A woman in a pink and white checkered sari is performing a ritual on a decorated floor. She is bending over, holding a small object in her hands. In the background, another person is visible, and there are various items on the floor, including what looks like a small shrine or offerings.

ଉପକୁଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ଓ ସେମୁଣ୍ଡିକ ମଧ୍ୟରେ ପାଲୁର ଥିଲା ସର୍ବଚୂହତ । ଏପରିବିତୋଗୋଳିକ ଗୋଲେମୀ ପାଲୁର ବନ୍ଦରକୁ ସେକାଳର ସମ୍ବ୍ରଦଗାମୀ ନୌକାଗୁଡ଼ିକର ଏବଂ ବିଶିଷ୍ଟ କେନ୍ଦ୍ର ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବିବରଣୀରୁ ସଞ୍ଚ ଅନୁମୋଦ ଯେ, ଗେକାଳରେ ପାଲୁରତାରୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମ୍ଭବର ହେଉଥିଲା ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ବୃଦ୍ଧଦେଶ, ଶ୍ୟାମ (ଆଜିଲାଙ୍ଘ), ତାମ୍ରପର୍ବତୀ (ସିଂହଳ), ସୁରର୍ଣ୍ଣଦୀୟ (ଜାଭା) କମ୍ପୋଜ, ଚମା (ଆଧୁନିକ ଭିତରନାମର ଅଞ୍ଚଳ) ଦେଶମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ କଳିଜର ନାବିକ ଓ ବନ୍ଦିକମାନେ କୃତିତ୍ଵ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ଯାହାପଳକରେ କଳିଜର ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଧର୍ମ ଓ ସାଂସ୍କରିକ ପସାର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିଥିଲା ।

ପଠନେବ୍ରତକ ବଜାଗ ଅଟିତା ସଜୀ ପାହ ଓ ସୁମୁଦ୍ରର ପ୍ରାୟର ଦୟ ଛେଣିଧାରିଯାଇଲା ।
ଏପରିକି ବୌଦ୍ଧମର ଅଭ୍ୟଦୟ କାଳରେ ତାମ୍ରଲିପ୍ତି, ଚେଳିତାଳେ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରିୟ ବନନ୍ତି
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଯ ଦୂତାୟ ଶତାବୀରେ କଳିଙ୍ଗରାଜ ଗୁହ୍ୟଶିବଙ୍କ ଦୂହିତା ହେମମାଳା
ଜାମାତା ଦତ୍ତକୁମାର କଳିଙ୍ଗରେ ପୁଣିତ ବୁଦ୍ଧଦେବଙ୍କ ଦତ୍ତକୁ ନେଇ ସିଂହଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ
ଚାନ ଦେଖ ସହ କଳିଙ୍ଗର ମୌ-ସର୍କାର ଅତିଶୀଘ୍ର
ପ୍ରାଚୀନ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଯ ଚର୍ବୁର୍ଥ ଶତାବୀରେ ଚାନ
ପରିବ୍ରାଜକ ପାହିୟାନ କଳିଙ୍ଗର ତାମ୍ରଲିପ୍ତି ବନରମ୍ଭ
ସିଂହଳ ଯାଇ ସେଠାରୁ କଳିଙ୍ଗ ଜାହାଜରେ ଜାହାଜ
ବାଟ ଦେଇ ସ୍ଵେଦେଶକୁ ଫେରିଥୁଲେ । ସେହିପରିବର୍ତ୍ତନ
ସମ୍ମନ ଶତାବୀରେ ହୃଦୟନ୍ୟାଂ ଓଡ଼ିଶା ଭ୍ରମଣରେ
ଆସିଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଦର୍ଶୀ ଭାବରେ
ଚେଳିତାଳେ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛନ୍ତି । ଏହାସମ୍ମନ
ନବମ ଓ ଦୁଶ୍ମନ ଶିତାବୀ କେଳଇଲେ

ବଜ୍ରୋପସାଗରରେ ଆରବ ନାରିକ
ବଣିକମାନଙ୍କର ଆବିର୍ତ୍ତାବ ହେଲା । ସେମାନେ
ଓଡ଼ିଶାକୁ ଉଚ୍ଚସିନ ବା ରସପିନ୍ ନାମରେ ଉଲ୍ଲେଖ
କରିବା ସହିତ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ମୂଳ କରିଛନ୍ତି ।

ଭାରତୀୟ ବଣିକମାନେ ଛଂରେଜ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲେ ।
ମୋଟ ଉପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ବାଣିଜ୍ୟ ସ୍ତରରେ କଲିଙ୍ଗ ଭୂମି ଉତ୍ସବ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଓ ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ
ଭୂମଣ୍ଡଳ ସହିତ ବନ୍ଦଳାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିବିଡ଼ ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ନୌବାଣିଜ୍ୟର
ବ୍ୟାପିକା ଅନ୍ଧାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପକାରେ ତିର୍ଯ୍ୟକ ରହିଥିଲା । ଛଂରେଜମାନେ ଉତ୍ସବ

A photograph showing a group of Indian women in traditional saris performing a ritual by a body of water, likely a river. They are placing offerings, including flowers and small items, into the water. The women are dressed in various colors like orange, red, blue, and yellow. The background shows more people and trees, suggesting an outdoor, possibly rural or semi-rural setting.

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଲୋଚନାରେ ତୁଳସୀ ବିବାହ

ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ ନାମରେ ଏକ ଅତ୍ୟାଗାରୀ ଦୈତ୍ୟ ଥିଲା । ତା'ର ପତ୍ନୀର ନାମ ଥିଲା ବୃଦ୍ଧା । ବୃଦ୍ଧା ଥିଲା ଜଣେ ପତିବ୍ରତା ମହିଳା । ଏହି କାରଣରୁ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ପରାକ୍ରମ ଏବଂ ତେଜ ଅଧିକ ବଳଶାଳୀ ଥିଲା । ଏହିପରି ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ ଦେବ, ମାନବ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଗାର ଚଳାଇଲା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜିତିନେଲା । ଦେବରାଜ ଲୟଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ଅତ୍ୟାଗାରରେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଦେବଗଣ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଶରଣାପଦ୍ମ ହେଲେ । ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ଅତ୍ୟାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଁ ଗୁହାରି କଲେ । ଦେବଗଣ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ପଥୀ ବୃଦ୍ଧା ଜଣେ ପତିବ୍ରତା ନାରୀ, ତାର ସତାତ୍ର ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ପରାକ୍ରମୀ ତେଜ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଫଳରେ ତାକୁ ହରାଇବା ସହଜସାଧ ହୋଇପଡ଼ିବ । ଶେଷରେ ଶ୍ରୀହରି ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ ବେଶ ଧାରଣ କରି ବୃଦ୍ଧା ନିକଟକୁ ଗଲେ । ବୃଦ୍ଧା ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ମାୟା ଜାଣିପାରିଲା ନାହିଁ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ସେ ନିଜ ପଢ଼ି ବୋଲି ଭାବିଲା । ଫଳରେ ତାର ସତାତ୍ର ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ଦେବତାଙ୍କ ସହିତ ଲଭୁଥିବା ପରାକ୍ରମୀ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ର ତେଜ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ଫଳରେ ସେ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଘରଣା ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ପରେ ବୃଦ୍ଧା ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଲା । ସେ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇ କହିଲା ଯେ ମୋ ସହିତ ଛଳ କରିଥାରୁ ତୁମକୁ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ପତ୍ନୀବିଯୋଗ ସହିବାକୁ ହେବ । ଏହା କହି ବୃଦ୍ଧା ନିଜ ପାଞ୍ଜି ସହିତ ସତୀ ହୋଇଗଲା ।

ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବୃଦ୍ଧା ସତୀ ହୋଇଗଲା ସେଠାରେ ଏକ ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷ ଉଠିଲା । ସେବୋଠାରୁ ବୃଦ୍ଧା ତୁଳସୀ ନାମରେ ପୂଜା ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଅନ୍ୟ ଏକ ପୌରାଣିକ ଆଖ୍ୟାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଶ୍ରୀହରିଙ୍କୁ ପଥର ହୋଇଯିବା ଲାଗି ବୃଦ୍ଧା ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପଟେ ବୃଦ୍ଧାକୁ ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷରେ ପରିଣତ ହୋଇ ପୂଜା ପାଇବା ଲାଗି ଶ୍ରୀହରି ବରଦାନ ଦେଇଥିଲେ । ଯେଉଁ ମଣିଷ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ସହିତ ତୁଳସୀ ବିବାହ ପୂଜା କରାଇବ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପରମଧାମ ପ୍ରାୟ କରିବ ବୋଲି ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ବରଦାନ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ କାର୍ତ୍ତିକ ଶିଳ୍ପ ଏକାଦଶୀ ତିଥିରେ ତୁଳସୀ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥାଏ ।

କାର୍ତ୍ତିକ ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷ ଏକାଦଶାରେ ଭାରତର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳରେ ତୁଳସୀ ବିବାହ ପାଲିତ ହୁଏ । ହିନ୍ଦୁ ପୁରାଣ ଅନୁଯାୟୀ ତୁଳସୀ ହେଉଛନ୍ତି ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟା । ତୁଳସୀ ପତ୍ର ବିନା ବିଷ୍ଣୁ ପୂଜନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏନାହିଁ । ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁହେଁ ପତି-ପତ୍ନୀ । ଏହି ଦିନରେ ସାଧାରଣତଃ ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରତିମା ବା ଶାଳଗ୍ରାମ ସହ ତୁଳସୀ ପତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବୈଦିକ ରୀତିରେ ବିବାହ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୁଏ । କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁଯାୟୀ ଜଳନ୍ଧର ରାକ୍ଷସର ପତ୍ନୀ ବୃଦ୍ଧା ଥିଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପତିବ୍ରତା । ତେଣୁ କେହି ଜଳନ୍ଧରଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିପାରୁ ନଥିଲେ । ଦେବଗଣ ବାରମ୍ବାର ପରାଜିତ ହୋଇ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଶରଣ ପଶିଲେ । ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ପତିବ୍ରତା ଧର୍ମ ନ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ନଥିଲା । ଏହି କାମଟିକୁ ବିଷ୍ଣୁ ତୁଳାଙ୍କିଲେ ଏବଂ ପରିଶାମସରୂପ ରଣାଙ୍ଗନରେ ଜଳନ୍ଧର ନିହତ ହେଲା । ବୃଦ୍ଧା ଏହା ଜାଣିବା ପରେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ଜନ୍ମ ହେବା ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ସହ ଅଗ୍ନିରେ ନିଜକୁ ଖୋସ ଦେଇ ସତୀ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ତୁଳସୀ ଗଛ । ଅନ୍ୟ ଏକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁଯାୟୀ କଳାପଥର ପାଲଟିବାକୁ ସେ ଶାପ ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ପଥର ସହ ତାଙ୍କର ବିବାହ କରାଇବା ପାଇଁ ଭଗବାନ ବର ଦେଇଥିଲେ । ଯେଉଁ ମଣିଶ ତୁଳସୀ ସହ ଶାଳଗ୍ରାମର ବିବାହ କରାଇବେ, ତାଙ୍କୁ ପରମ ଧାମ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବା । ଏହା ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମହାଲଙ୍ଘ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତାକାତ୍ମକ ବିବାହ ।

କଟକ, ଦୂରଭାଷ : ୯୭୭୮୭୩୪୯୭୨୮/୨୭୦୯୩୩୨୮୮

ଉରତ ଯୋଡ଼- ଓଡ଼ିଶା ପରବତନ ଯାତ୍ରା

କମ୍ପି ଓ ସାଧାରଣ ଜନତା ଏହି ଭାବରେ ଯୋଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯାଉଥାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ପିର ବଜାର ଶୁଣି ଦରଗାରେ ତାଦର ବଢ଼ି କରିଥିଲେ । ଏବଂ ନିକଟସ୍ଥ ହୃଦୟମାନ ମନିଷୀଙ୍କେ ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚାଯକ ଓ ଅନ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ନେତୃବର୍ଗ ପୂର୍ଵାର୍ଜିନୀ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆଶାବଦ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଯାତ୍ରା ଯେତେ ଆଗୁ ଆଗୁ ଯାଇଥିଲା ଜନସମାଗମ ସେମିତି ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଥିଲା । ଦେଲଙ୍ଗୀପେଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରାଚୀପନଗରୀ ଠାରେ ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚାଯକଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଜନତା ଥଥେ କଟକ ଜିଲ୍ଲା କଂଗ୍ରେସ ମେନ୍ଟ୍‌ବସ୍ତ ସାଶତ କରିବା ସିଂହି ପଦମାତ୍ରାରେ ଯୋଗାଇଛିଥିଲେ । ପ୍ରଥମାର୍ଜନରେ ଏହି ପଦମାତ୍ରା ୧ ୯ କି.ମି. ଅନ୍ତିକୁଣ୍ଡ କରି କଟକ ଗୋପାଳପୁର ଠାରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପାଇଁ ବିରତି ନେଇଥିଲେ । ଅପରାହ୍ନରେ ପଦମାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏହା ଜାଗତପୁର ଛକଠାରେ ପଂହଚିନୀ ପରେ ଦିତ୍ୟାଯ ଦିନର ଯାତ୍ରା ଶେଷହେଲା । ରାସ୍ତାରେ ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚାଯକ ସଂଖ୍ୟାଲୁକ ସଂପ୍ରଦାୟର ବହୁ ମେନ୍ଟ୍‌ବସ୍ତ ଆଜନକୀୟ, କୃଷକ, ଶ୍ରମିକ ଓ ସାମାଜିକ କର୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚାଯକ ସାଧାରିତମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଭାବରେ ଯୋଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯାତ୍ରାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଡେଶାର ଦାର୍ଯ୍ୟ ୨ ୨ ବର୍ଷ ଓ କେନ୍ତ୍ରର ବର୍ଷର ଏକ କଳକିତ, ଦୂର୍ମାତିଖୋର, ଭ୍ରାତ୍ରାରା, ଶତତ୍ର ସ ସମ୍ବିଧାନ ବିଭୋଧୁ ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜନସତ୍ୱରେ ଜନତା କରିବା । ଏ ବାଜ୍ୟେ ଯୁବକ ଆଜି ଦିଶାହାନ । କୃଷକ, ଶ୍ରମିକ, ସ୍ଵର୍ଗାୟକାରୀ ବର୍ତ୍ତ, ମଧ୍ୟକାରୀ ବର୍ଗ ଉପେକ୍ଷିତ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରିତ । ମହିଳାମାନେ ଆଜି ଅସୁରକ୍ଷିତ । ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାର ଲୋକ ଆଜି ଦାଦର ଖତିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ୨ ୨ ବର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ବି କୃଷିତିତକ ଶିକ୍ଷି ହୋଇପାଇଲା ନାହିଁ । କେବଳ ଗରାମାଧମରେ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଶହ ଶହ ଏମାତ୍ରୁ ଦସ୍ତଖତ କରାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟେତ ଗୋଟିଏ ବି ଫଳବତୀ ହେଲା ନାହିଁ । କୃଷକର ଆୟ ଦିଗ୍ଭୂତି କରିବାପାଇଁ ୨ ୦ ୨ ୨ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ ହେଲା ନାହିଁ ସତ ୨ ୦ ୨ ୨ ବେଳେ କୃଷକର ଆୟ ଘାଜ୍ୟର କୃଷକର ଆୟ ସାରା ଭାବରେ ବର୍ଷର ସର୍ବନିମ୍ନ ହେଲା । ଏହା ହେଉଛି କୃଷକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠା ଓ ଦାୟିତ୍ୱ । ବାସହାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧତପ୍ରେସେରୀ ଜମି ଓ ବାସହାରଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଗୁଜିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ୨ ୦ ୨ ୨ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ପଦକୁ ପକ୍ଷାୟର ଯୋଗାର ଦିଆଯାଇଥୁଲେ ମଧ୍ୟ ଆଜିବି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଛାତ ଘର ନାହିଁ । ସବୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତରେ ରହିଯାଉଛି । ମାଳ ମାଳ ଯୋଗାକାନ କିନ୍ତୁ ଫଳ କିନ୍ତି ନାହିଁ । ଖାତାଟ ମୁଦ୍ରାବତି ଆଜି ୩.୪୧ରେ ପଂହଚିନୀ । ମହାଜାମାଡ଼ରେ ଡେଶା ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ବାଦିକାରୀ । ବିଶ୍ୱ ଶ୍ରୀମା ସ୍ଵର୍ଗକାଳ ତାଲିକା ଅନୁସାରେ ଭାବର ବିନିମୟ ମୂଲ୍ୟ ଆମେରିକୀୟ ଡଲାର ଡଲାର ରେ ଆଜି ୮ ୨ ୧ ପଲଷାରେ ଯାହାଚିଲାଣି । ଥଥାପି ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ବିଶ୍ୱାସ ହେଲାନ୍ତି ହେଲାନ୍ତି । ଏହି ପାର୍ଟୀ ହେଲାନ୍ତି ଆମେରିକୀୟ ପାର୍ଟୀ ହେଲାନ୍ତି ।

ଶୁଣୁଗୁରୁ ବୋଲି ବୋଲାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଦାରୀ ଫକ୍ଷମ ଧରି ଆମ୍ବପ୍ରାଚାର ଓ ଭାରତକୁ ହୁଏସା, ଦେଖ, ଘୃଣା, ସାଂପ୍ରଦାୟକତା ସ୍ଥାପନ କର ଭାରତକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରିବା ହେଉଥାଏ ଅନ୍ୟ କିଛି କରାଯାଇଲାନାହିଁ । କଂଗ୍ରେସ ଏ ଦେଶର ମୂଳ ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ବଳ ।

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁମରେ ପୂର୍ବତନ ପିରିଷି ସଭାପତି ଜୟଦେବା ଜେନା, ସନ୍ତୋଷ ସିଂ୍ହ ସାଲୁଜା, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମାୟୋ, ରବି ମଳିକ, ବିଜୟଲଙ୍ଘନୀ ସାହୁ, ଦେବଚିନ୍ତିଷ ପଞ୍ଜନାୟକ, ବଦିତା ପରିଡ଼ୀ, ସ୍ଵିରିଜନ ଲେଙ୍କା, ଯାସିର ନଥୁଜ, ନିକୁଳ ନାୟକ, ବିଦୁତି ମିଶ୍ର, ବିଶ୍ଵଜିତ ଦାଶା, କିଶୋର ଜେନା, ବାଙ୍ମନିଧି ବେହେରା, ସନ୍ମତ ଦାସ, ସଂଜ୍ଞେ ତ୍ରୀପାୟୀ, ବିମୁଦ୍ର ମହାପାତ୍ର, ଆଲୋକ ଲେଙ୍କା, ଅନିଲ ବେହେରା, ପ୍ରକାଶ ମିଶ୍ର, ରଜନୀ ମହାନ୍ତି, କାବୁ ମହାନ୍ତି, ଆକୁତ୍ତବ ଖାନ, ଦେବ ମହାନ୍ତି, ବିନ୍ଦୁ ପାଣି, ବିଶ୍ଵ ମହାନ୍ତି, ମଧୁମିତା ଆରାୟ, ସୁଭ୍ରତ ମହାପାତ୍ର, ସୁଶାଶ୍ଵ ତ୍ରୀପାୟୀ, ବିଶ୍ଵଭୂଷଣ ମହାପାତ୍ର, ନିଲନିକାନ୍ତ ନାୟକ, ରଣଜିତ ସେନାପତି, ବିଦୁତି ଭୂଷଣ ମହାପାତ୍ର, ତ । ବିପୁଳ ଶିଳିଦାତି, ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହୁ, ମନୋକ ବିଶ୍ଵାଳ, ଶିଶିର ରଥ, ସକିଦାନନ୍ଦ ରାଉଡ଼, ପ୍ରିୟଜିତ ରାୟ, ରାଜୁ ସ୍କାଇଁ, ଶୋଭା ସିଂ୍ହ, ବିଶ୍ଵନାଥ ଶତପଥ୍ୟ, ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଜନାୟକ, ବରଦା ସାହୁ, ଚନ୍ଦ୍ରସେନର ସାହୁ, ଉତ୍ତମ ବେହେରା, ମାନସ ନାୟକ, ରାଜାବ ମହାନ୍ତି, ନିରଂଜନ ଦାସ, ବିଶ୍ଵ ସାହୁ, ସୁଶ୍ରୀ କଜନୀ ଭାଜାରାୟ, କର୍ପୋରେଟ, ଜେ କାମାଶ ରାଓ, ହିମାଶୁ ରାଉଡ଼, ଅଶୋକ ସାହୁ, ସେକ ଜାଫର, ବାବୁ ଗାଓ, ରଜଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର, ଦଲି ମାୟୋ, ସମରେନ୍ଦ୍ର ହାତି, ଉଗ୍ରପେନ ଭୂର୍ଭୁ, ପ୍ରଭାତ ଭୂର୍ଭୁ, ରାମକନ୍ତ ଗୋକୁଳୀଯତ, ଅଭିଶେଷ ମହାନ୍ତି, ଦୀପକ ମହାପାତ୍ର, ଏମତି ଶାହାକୁମାର, ମନୋକ ସାହୁ, ଶ୍ରୀମନ୍ତିତା ପଣ୍ଡା, ଦୁର୍ଗା ପାତା, ଆଶିଷ ମଳିକ, ମୋହନ ଜେନା, ଅଶୋକ ଦାସ, ସୌମେନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି, ପ୍ରଭାତ ପ୍ରତାପ ସିଂ୍ହ, ମାନସ ସେୟୋ, ସେକ ତାକଣ୍ଠିନ, ପୁଷ୍ଟିତା ଦାସ, ଦିପିରାଣା ପ୍ରଧାନ, ଜୟଶ୍ରୀ ପାତା, ପ୍ରଶନ୍ତ ନାୟକ, ପ୍ରଣତି ମିଶ୍ର, ସିଂହ ସେୟୋ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେଖିଥିଲେ ।

